Nᴇʀ 137

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 14 Listopada v. s. 1823 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia datta gazet sankt-petersburskich jest dnia 6 listopada.

W sobotę, d. 3 t. m., Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość, w pożądanym stanie zdrowia, przybył do *Carskiego Siała*; rezydencyi letniey, gdzie Nayjaśnieysza Cesarzowa Jeymość ciągle mieszkała, przez czas podróży Jego Cesarskiey Mości (*C.I.*).

Dwór, z powodu śmierci J. K. W. Xiężniczki *Amalii*, siostry Nayjaśnieyszey Cesarzowey Jeymości Panującey, przywdział żałobę na miesiąc, zaczynając od dnia 4 t. m.

W piątek wieczor, JW. Hrabia *Nesselrode*, sekretarz stanu, sprawujący ministeryum stosunkow zewnętrznych, przybył do tuteyszey stolicy (*C. I.*).

Przez N a y w y ż s z e Ukazy Jego Cesarskiey Mości, do Rządzącego Senatu, wydane d. 16 października, w okręgu osady woyskowey 3go półku buhskiego ułanów:

I) Odstawny jenerał major *Bohdanowski*, n a y ł a s k a w i e y mianowany naczelnikiem miasta w *Kerczu*, z przemianą rangi woyskowey na cywilną, rzeczywistego radcy stanu.

II) Rzeczywisty radca stanu *Perowski*, na własną prośbę, uwolniony został od zarządów gubernii taurycкiey, i naznaczony naczelnikiem miasta *Teodozyi*; na jego zaś mieysce cywilnym gubernatorem tauryckim mianowany radca stanu *Naryszkin*.

III) Bessarabski wice-gubernator, radca stanu *Krupeński*, na własną prośbę, dla słabości zdrowia, uwolniony został ze służby; a na jego mieyscu naznaczony wice-gubernator chersoński radca kollegialny *Petrulin*. (*R, I.*):

Nauczyciele szkoły orderu ś. *Katarzyny* w *St. Petersburgu*: assesor kollegialny *Pletniew*, sekretarz gubernialny *Linicki*, i 14 klassy *Szeman*, N a y m i ł o ś c i w i e y podniesieni do rang następnych, a nauczyciel w teyże szkole *Petrow*, otrzymał rangę radcy tytularnego. (*R. I.*).

Gazeta senacka z dnia 3 listopada ogłosiła wypis z protokułów Komitetu Ministrów d. 30 czerwca i 18 września 1823 roku, w brzmieniu następującém: na posiedzeniu d. 30 czerwca słuchano *zapiski* Sprawującego Ministeryum spraw wewnętrznych z dnia 26 czerwca z N. 1003 o poleceniu archangielskiemu, wołogodzkiemu i ołonieckiemu gubernatorom cywilnym, utwierdzania wyrokow w sprawach kryminalnych, na osnowie N a y w y ż s z e g o Reskryptu, pod dniem 17 marca 1820 roku, na imie wice-admirała *Kłokaczewa* wydanego.

Z naznaczeniem zmarłego wice-admirała *Kłokaczewa*, jenerał gubernatorem archangielskim, wołogodzkim i ołonieckim, wyszedł pod dniem 17 marca 1820 roku na imie jego N a y w y ż s z y Reskrypt, przez który pozwolone mu było prawo, nie potwierdzając wszystkich w powszechności wyrokow w sprawach kryminalnych, i zostawując to za obowiązek Gubernatorów cywilnych pomienionych gubernij, żądać podawać do swego rozpatrzenia te tylko kryminalne sprawy, które, dla ważności swojey, albo dla zaskarżenia na niesprawiedliwe osądzenie urzędow sądowych, zwróciłyby na się szczególną jego uwagę. Przeznaczony teraz na jego mieysce Jenerał Gubernatorem, Jenerał major *Minicki*, uprasza o rozciągnienie prawa tego i na niego. Sprawujący Ministeryum spraw wewnętrznych, uważając, iż to postanowiono w tym celu, jako się i z samego Ukazu wykazuje, ażeby w wielkiey liczbie obowiązkow Jenerał gubernatora archangielskiego, wołogodzkiego i ołonieckiego, ulżyć mu w nich, chociaż mniema, że prawidło to samo przez się powinno się rozciągać i do nowo naznaczonego jenerał gubernatora, lecz żeby temu dać pewność i uchylić wszelkie, mogące się w poźnieyszym czasie zdarzyć niewyrozumienia, przedstawia o tém Komitetowi.

Komitet, zgadzając się z wnioskiem sprawującego ministeryum spraw wewnętrznych, postanawiał: prawidło w sprawach kryminalnych, postanowione dla byłego jenerał gubernatora, *Kłokaczewa*, dla tychże samych uwag, które w owym czasie przyjęte były, rozciągnąć i na teraźnieyszego jenerał gubernatora *Minickiego*, wyjednawszy na to N a y w y ż s z e zezwolenie.

Na posiedzeniu d. 18 września objawiono Komitetowi, iż postanowienie Komitetu N a y w y ż e y utwierdzone zostało, i rozkazano prawidło to rozciągnąć i do wszystkich jenerał-gubernatorów.

W i l n o.

Nayjaśnieysza Cesarzowa Jeymość, Elżbieta Alexiejewna, nayłaskawiey przyjąwszy, naypoddaniey od autora ofiarowane dzieło, *Ogrody Północne*, ułożone przez P. Józefa Strumiłłę, radcę tytularnego, Sekretarza Zgromadzenia Szlacheckiego gubernii wileńskiey, Cesarskiego towarzystwa Gospodarstwa wieyskiego w *Moskwie* członka czynnego, orderu ś. *Anny* 3ciey klassy kawalera, na znak N a y w y ż s z e y uwagi Swey na tę pracę, udarować go raczyła złotym zegarkiem. Dar ten Nayjaśnieyszey Cesarzowey Jeymości miał on szczęście otrzymać przy liście JW. *Longinowa*, Rzeczywistego Radcy stanu i Kawalera, pod dniem 23 października r. t.

W niedzielę d. 4. t. m. w tuteyszym kościele katedralnym, a dnia 11 w kościele uniwersyteckim ś. *Jana*, odprawiło się uroczyste nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*, na podziękowanie Naywyższey Opatrzności, za obdarzenie Kościoła swojego, nowym Naczelnikiem, w obranym Papieżu, *Leonie XII*.

Mińsk dnia 1 listopada.

Mińskie Towarzystwo Dobroczynności.

Usilność Mińskiego Towarzystwa Dobroczynności, założenia Szpitalu Maryańskiego, na osob dwanaście, gdy z codziennego przybywania chorych tak została zwiększoną liczba, iż musiano przyymować nań postanowienie; widząc Towarzystwo uczyniło usilne środki, aby zwiększyć liczbę łóżek, a tak stałych łóżek obóyga płci z oddziałem dzieci zwiększona do trzydziestu; nadto przyrządziła oddział inwalidów, którzy wprędce do mieysca urządzonego wprowadzeni będą. A lubo z funduszow

stałych po dzisieyszy dzień nic jeszcze do kassy nie wchodzi, prócz zaledwie od dwóch dobroczyńców, jakoto: JWW. Grafa Karola Czapskiego i Metropolity Siestrzeńcewicza, wszakże szpital Maryański z ofiar serc, czułych nad stanem nieszczęśliwym w nayakuratnieyszym porządku utrzymuje się i wszelkiego rodzaju fabryki, służące do budowy prowadzi, do czego posłużył nie mało zjazd Obywateli na czas elekcyynych obrad: albowiem Obywatelki, widząc zamiar do skutku prowadzony, utrzymanie prawdziwe nieszczęśliwych chorych z rozmaitych mieysc Gubernii, szlachetnym uczuciem nad miłością bliźniego, z ich przytułku rozczulone, przypominając chęci pierwiastkowego zakładu 1811 r. czynionych ofiar na ten cel, z naypierwszych Urzędniczek zajęły się zbieraniem jałmużny, z jakowey weszło do kassy Towarzystwa od JW. Marszałkowey Gubernii Mińskiey Heleny z Koncewiczow Osztorpowey, w różney monecie zł. 328, JW. Marszałkowey ptu Dzieśń. z Korsakow Chrapowickiey zł. 417 gr. 20, JW. Marszałkowey Bobruysk. pow. Hryniewiczowey zł. 280, JW. z Gieczewiczow Oskierczyney, Sędziney 1go Departamentu g. m. zł. 200; JW. Sztackiey Sowiet. Sielawiney zł. 46 gr. 20, JW. Lubańskiey Marszałkowey Wileyskiey zł. 33 gr. 10 i JW. Marszałkowey Słuckiey Niepokoyczyckiey zł. 20. nadto z koncertu exekwowanego przez JW. Ludwikę Osztorpównę Marszał. Gubernii Mińskiey zł. 566 gr. 20. Poświęcenie się to JWW. Urzędniczek ile przynosi szpitalowi zasiłku koniecznego, tyle też zna za obowiązek Towarzystwo oświadczyć JWW. Jałmużniczkom, w imieniu nieszczęśliwych, wdzięczność, do czego tém większe mają prawo, że niektóre, a mianowicie JWW. Osztorpowa Guberska Marszałkowa i Grafini Chrapowicka Marszałkowa Dziesnień. Hryniewiczowa, Niepokoyczycka raczyły oświadczyć swą staranność w zajęciu się nadal kwestą. Jak równie zna za obowiązek oświadczyć wdzięczność JW. Marszałkównie Osztorpównie, że z udoskonalonego w graniu na fortepiano talentu raczyła przyłożyć się ku wsparciu cierpiącey ludzkości, exekwowaniem na dochod szpitala koncertu. Nie może podobnież Towarzystwo nie złożyć podziękowania dla JP. Ignacego Reuta artysty, który z talentu znanego w graniu na skrzypcach, zjednawszy dla siebie powszechną zaletę, ochoczo poświęca swe zdolności ku wsparciu bliźnich: jakoż w czasie ominionych kontraktow, dawszy już koncert na dochod szpitala mińskiego, dopiero w czasie elekcyynych obrad tak przy koncercie JW. Osztorpówny grał solowe sztuki, jako też osóbno zatrudniał się graniem koncertu na dochod szpitala.

Oprócz wzmienioney ilości, weszło do kassy ze składek ofiar w gotowym groszu i z przedaży ogrodowych jarzyn od miesiąca junii zł. 128 gr. 20. Xiądz Antoni Dziadek, Wincenty Borowski bilety wygrane z loteryi Worotyńca rubli assygn. 50, Piotr Wierzbicki, Karol Kuchenbeker aptetarz podobnież bilet wygrany na rub. assygn. 50, osoby NN. kartę na rub. sr. 30, udzielnie Towarzystwo otrzymało w ofierze od JWW. Marszałka Swiętorzeckiogo żyta beczek 2, Antoniego Niemorszańskiego beczkę i pszenicy ośmin 2, Szmigelskiey Sędziney żyta beczkę 1, kartofel beczkę 1, od Kanonika Męczyńskiego żyta ośmin 3½, jęczmienia ośminę 1 gar. 15, i kartofel ośmin 2, od W. Czechowskiego nóż kuchenny, od JW. Dobrowolskiey Półkownikowey wanny 2 i beczek 2, od JW. Sędziny Szmigielskiey masła faskę 1, Klasztor PP. Bernardynek krup owsianych ośminę, JW. Antoniowa Ratyńska firanki do kaplicy.

Gabryel Holtz Medyko-Chirurg, Prezyd. Deputacyi
Józef Baszyński Sekretarz.

Kamieniec Podolski dnia 17 października.

Gdy niepozostało wątpliwości o śmierci *Piusa VII* Papieża, JW. JX. Biskup tuteyszy dyecezalny Rzymsko-Katolicki, Borgiasz *Mackiewicz*, orderu *ś. Anny* 1szey klassy, Kawaler, partykularnie tylko przedsięwziął modlitwy, dla przyniesienia religiyney pomocy duszy zmarłego: lecz skoro odebrał od JW. JX. Metropolity, i wielu orderów Kawalera *Siestrzencewicza Bohusz*, zawiadomienie urzędowe o śmierci Jego Swiątobliwości, i wezwanie do modlitwy; natychmiast po dyecezyi rozporządził nabożeństwo za duszę zmarłego, niemniey inne, aby niebo raczyło dać na mieysce zmarłego innego, któryby celom wiary i stanu, tak dzielnie odpowiedział, jak teraz zmarły. Oprócz tego na dniu 12 miesiąca i roku teraźnieyszych, rozporządził nabożeństwo żałobne w Katedrze Kamienieckiey, przeznaczając dni tenże 12 i 13 bieżących, należycie w przódy ogłosiwszy z ambon, i przez inne pisma. Dnia 12 do południa stanął zupełnie ubrany katafalk. Na trzech gradusach, wysokości dosyć znacznych, była *Tumba* wysokości półtora łokcia; nadto stało czterech biskupów, kształtnie na bleytramach ustrojonych, na barkach dzwigających trumnę: nad trumną Anioł unoszący się na powietrzu, w prawey ręce trzymał klucze, a w lewey miecz; na trumnie w samey głowie był krucyfix, i para świec; niżey na mszale stał kielich z patyną; a jeszcze niżey tróykoron, umyślnie sporządzony. Niżey mieysca, gdzie stali biskupi, był portret zmarłego Papieża, między krzyżem papiezkim i pastorałem, na krzyż złożonemi; portret obłożony materyą w gerlandy, odkąd spuszczała się stuła: niżey na poduszkach po jedney stronie leżał pontyfikał, a po drugiey infuła. Swiatła, około katafalku tego było, począwszy od sześciu funtowych świc do ćwiartkowych, sztuk 320; pomiędzy lichtarzami na gradusach, rozstawionemi były snycerskiey kształtney roboty lwy i owieczki; okna prezbyteryum zaciemnione były suknami, co piękny effekt sprawiało. Dnia 12 JW. Pasterz z Duchowieństwem licznie zebranym świeckim i zakonnym, odśpiewał nieszpory, po których JJXX. uniaci zaproszeni, takoż w obrządku swoim odprawili nieszpory; a zakończyło się nabożeństwo, przez odśpiewane na głosy Responsorium „Subvenite.“ Nazajutrz, to jest dnia 13, JJXX. uniaci w swoim obrządku, odśpiewali wigilie ze mszą śpiewaną; po nich JJXX. Trynitarze, i Karmelici nokturn pierwszy Officii defunctorum, po którym prałat odprawił mszą śpiewaną; po tey odśpiewali JJXX. Dominikanie drugi nokturn, po którym prałat wyższy w kapitule tuteyszey, odśpiewał mszą ś. drugą; po tey duchowieństwo świeckie, mając na czele JW. Pasterza, odśpiewało nokturn trzeci: na Laudes całe duchowieństwo zakonne zgromadziło się: poczém JW. Pasterz pontyfikalnie odspiewał mszą ś. przy muzyce rzniętey, i dętey. Po tey mszy było kazanie; wystawujące wielkość, i powagę stanu, którym ozdobiony był zmarły Papież, jako następca Piotra ś.; a przy zeyściu wystawiono, że i to go nie uchowało od śmierci; a następnie, że każdy myśleć o niey powinien. Po skończonym kazaniu, JJXX. Uniaci odśpiewali w obrządku swoim kondukt z właściwemi ceremoniami; po nim JW. Pasterz z prałatami i kanonikami swojey kapituły, którą się zebrała tym celem, odśpiewał wielki kondukt. Po piątey absolucyi, miał przemowę do ludu, w którey wystawił cnoty i Swiątobliwe życie Piusa VII, że przyszedł do tak wysokiego stopnia, przez trzymanie się wiary Jezusa Chrystusa, i spełnianie Jego Praw: mimo to, że każde położenie jego, poddawało mu sposobność przylgnięcia do świata; a przy zeyściu wrażał ludowi; że podobnym sposobem i nam należy postępować; zamknął, żeby prosić Boga, iżby na Stolicę Apostolską następca Jego, wstępował w ślady zmarłego dla naszey i chluby i przykładu, a zmarły rychley dostąpił chwały wieczney. Zakończyło się nabożeństwo powszechnie, jak się zwykło konczyć przy pogrzebie ciał zmarłych. Nabożeństwo dnia tego trwało od godziny 6tey zrana, do godziny 2giey z południa. Pobożność urzędników tuteyszych, i ludu, w bardzo licznym zbiorze, osobliwie na ostatniey mszy ś. (bo napełniła gmach kościoła) łączyła swoje modlitwy za duszę zmarłego Oyca ś. Papieża *Piusa VII*. (*Artykuł nadesłany*).

Nowogródek.

Dnia 14 paździer. wieczorem, dzwony wszystkich kościołow tuteyszych, ogłaszając smutny

zgon Piusa VII, Papieża, zapowiedziały razem nabożeństwo, następnych dni odbywać się mające.

Dnia 15 zgromadzenie XX. Dominikanów, zaproszone przez mieyscowego Proboszcza, WJX. Józefa *Purona*, przybyło o godzinie 10 do Kościoła Farnego, gdzie całe *officium defunctorum* odśpiewało. Po mszy ś. wielkiey, śpiewaney przez JX. Jana *Sieńkiewicza*, Nauczyciela Literatury w Szkole Nowogr. miał Kazanie JX. Grzegorz *Kulikowski*, Przełożony teyże szkoły; w którém, wziąwszy za osnowę text Pisma ś. z xiąg Moyżeszowych *Numer 20. v. 30 wszystek lud, widząc, że Aaron umarł, płakał nad nim dni trzydzieści, po wszystkich familiach swoich*; wystawił w życiu Oyca ś. wzór wszystkich cnot, a szczegulniey pobożności, cierpliwości i męstwa, w doświadczaném prześladowaniu.

Dnia 16 w kościele XX. Dominikanów, po odśpiewanych zwyczaynych exekwiach przez zgromadzenie zakonne, i mszy wielkiey przez JX. Tomasza *Łukianowicza*, kaznodzieję mieyscowego; mówił kazanie WJX. Józef *Puron*, Proboszcz Nowogródzki, wziąwszy za osnowę text z listu Pawła ś. *Hebr. c. 7. v. 26. Przystało, aby taki był dla nas Biskup naywyższy: święty, niewinny, niezmazany, oddzielony od grzeszników:* mocnemi wyrazami opisał wszystkie przymioty naywyższego Pasterza Kościoła Chrystusowego; a te, porównywając z życiem zeszłego Oyca ś. okazał, że Pius VII prawdziwie był takim pasterzem, jakiego wymaga doktor narodow, w liście swym pisanym do Hebreyczykow.

W obudwu kościołach, katafalk spaniale przybrany, dodawał świetności temu obchodowi; a licznie zebrane duchowieństwo, urzędnicy cywilni i woyskowi, oraz młodzież szkolna i lud wierny, zanosili modły do Boga, z przykładną pobożnością.

Następne dni, po wszystkich kościołach, prywatnie kończyły nabożeństwo dziewięciodniowe, przez duchowną zwierzchność zalecone. (*Art. nades.*)

Królestwo Polskie.

Warszawa dnia 21 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Rocznica Iwienin Jego Cesarzewiczowskiey Mości W. X. Michała, tudzież uroczystość wszystkich rossyyskich orderów, obchodzoną była wczora w Stolicy Królewstwa Polskiego ze zwykłą swietnością. W godzinach rannych odprawione było nabożeństwo w kościele metropolitalnym ś. *Jana*, w obliczu władz rządowych, po którém JW. Biskup *Manugiewicz*, celebrujący, zaintonował *Te Deum*, za długie i szczęśliwe życie ukochanego Monarchy i Jego Dostoyney Familii. Wieczorem dane było na teatrze narodowym bezpłatne widowisko, a gdy się zmierzchło, miasto oświecono.

JO. Xiąże Namiestnik Królewski powrócił tu d. 17 b. m. z podróży przedsiębraney w Województwo Kaliskie.

Czytamy w *Kuryerze Warszawskim* pod d. 17 listopada. „Twierdza *Zamość*, którey warownie od r. 1818 corocznie bardziey wydoskonalonemi zostają, miała szczęście witać w murach swoich w dniu 3 i 4 listopada r. b. Nayjaśnieyszego Cesarza i Króla. Monarcha ten miłościwy, w towarzystwie Dostoynego Brata swego, Jego Cesarzewicowskiey Mości Wielkiego Xięcia Konstantego, do teyże twierdzy przybywszy, po obeyrzeniu rezerwy kawaleryi tam konsystującey, i po zmianie warty z 2go półku strzelców pieszych, raczył w d. 4 listopada oglądać te pod dyrekcyą JW. Jenerała *Maletskiego* i inżynierów woyska polskiego wyniesione wały, które dobroczynna i opiekuńcza Jego władza, ku zabezpieczeniu państwa i całości mieszkańców wystawić rozkazała, wszędzie dobrotliwy Monarcha ze znaną światu słodyczą wysokie swe ukontentowanie oświadczyć raczył. Lecz gdzież to kiedy Pan i Oyciec swych poddanych obrócił swe kroki, aby dobroczynność, to znamie wielkiey Jego Duszy, w slady jego nie wstępowała. Za rozmaite błędy i przewinienia osadzeni w twierdzy Zamościu więźnie woyskowi doznali, jak Monarcha nad winnymi nawet litować się i tymże przebaczać umie; kilkunastu zostało uwolnionych, a wszystkim zdjęto kaydany. Trudno w tém mieyscu opisać wdzięczną ich radość, trudno oddać wrażenia miłości i uszanowania, jakie ta wzniosła czynność na wszystkich obecnych sprawiła, głos powszechny rozległ się po całey warowni: Niech żyje długo i szczęśliwie Monarcha; który tak nadgradzać i przebaczać umie.

Otrzymali od Nayłaskawszego Monarchy ordery ś. *Anny* 1 klassy: jenerał brygady *Maletski*; 2giey klassy z brylantami, półkownicy *Hurtig* i *Dembiński*; 2giey klassy, podpółkownicy *Zeliński* i *Neyman*; 3ciey klassy, kapitan *Koch*; *ś. Włodzimierza.* 4tey klassy, kapitan *Lizenbart* i porucznik *Woyczyński*.

Austrya:

Wiedeń dnia 6 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

N. Cesarz Jmć wydał nowe urządzenie, względem pieniędzy w królestwie lombardzko-weneckiém; będzie zaprowadzona stopa mennicza konwencyyna, oraz dziesiątkowy podział zachowany zostanie. Na okręgu większych pieniędzy będzie napis: *Justitia regnorum fundamentum*.

Dzisieyszy *Dostrzegacz austryacki* donosi, iż Monarcha nasz raczył dać wielki krzyż orderu węgierskiego ś. *Szczepana*, cesarsko-rossyyskiemu rzeczywistemu radcy taynemu *Tatiszczewu*.

List z *Padwy* pod d. 20 z. m. wystawia smutny obraz spustoszenia w wyższych Włoszech. Niesłychanie mocny i gorący wiatr południowy, *sirocco*, sprawił ulewę, trwającą ciągle dni 6, to jest: od 13 do 19 października, co z rostopionym śniegiem w Alpach, zrządziło taką powodź, iż rzeki i kanały zalały piękne niwy. Miasteczko *Casal-Maggiore*, nad rzeką *Po*, zostało po większey części zniszczone; woda zalała *Kremonę* i wiele innych mieysc. Przerwane związki nie dozwalają mieć dokładnieyszych wiadomości o tem nieszczęściu. *Padwa* miała tylko związek przez bramy, będące na wzgórkach od *Wicencyi* i *Bassano*. Woda zerwała tamy pod *Oriago*, *Malcontento* i w kilku innych mieyscach, a w całey okolicy widać było na nizinie, same kominy domow włościańskich. Gościńcem do *Treviso*, nie mażna było, ani iść, ani jechać, i pocztę na statku posłano. Nayokropnieysze atoli zniszczenia są nad *Adygą*. Rzeka ta wezbrała pod *Weroną* przeszło na 2 sążnie, i zalała przedmieście *St. Zeno* i *Corso-Vecchio*. Niedaleko *la Badia* zerwała tamę, mającą 13 stop wysokości, a w żyżnych okolicach *Polesina*, wiele ludzi i bydła utonęło. *Rovigo*, stolica prowincyi, jest otoczona jakby morzem, a rozpaczający mieszkańcy sypią wały, dla wstrzymania wody i ocalenia życia. Lękano się, aby wezbrana *Adyga* niezerwała tam rzeki *Po*, bo wtenczas cała *Polesina* i okolice *Padwy*, zostałyby na długi czas spustoszone, a bagna zajęłyby mieysce pól nayurodzayniejszych. Mocny wiatr południowy pędził bałwany morskie do uyścia rzek, które wstrzymywały się w biegu. Ustał atoli nieco d. 19 października i woda zaczęła opadać.

Prussy.

Berlin dnia 15 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Dwór nasz włożył ośmiodniową żałobę po śmierci Xiężniczki Badeńskiey *Amelii* i Land grafa Hesko-Darmstadzkiego *Ludwika Jerzego Karola*.

Gazeta rządowa tuteysza umieściła następujący reskrypt Króla Jmci do jeneralney kommissyi orderowey: „Gdy w roku 1813 dałem order *Czerwonego Orła P. Robertowi Wilson*, na ówczas Królewsko-angielskiemu jenerałowi majorowi, miałem na celu uznać przez to odwagę i wytrwałość, które w wielkiey walce za niepodległość i spokoyność Europy okazał. Ze zaś potém mową i uczynkiem okazał się gorliwym i zapalonym stronnikiem i obrońcą zasad anarchicznych i rewolucyynych, a przez to upodlił dane mu dawniey ordery, zalecam więc jeneralney kommissyy ordero-

wey, wymazać nazwisko jego z listy kawalerów moich orderów. W *Berlinie* d. 1 paździer. 1823 r. (podpisano) *Fryderyk Wilhelm.*

Xiąże *Kumberland* przybył z małżonką swoją z *Neu Strelitz* do tuteyszey stolicy.

Niedawno przybył tu goniec Cesarsko-Rossyyski z *Warszawy.*

NIEMCY.

Od brzegow Menu dnia 2 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Landgraf heski *Ludwik Jerzy Karol*, brat Wielkiey Xiężney heskiey, urodzony d. 27 marca 1749 roku, umarł d. 26 z. m. po długiey chorobie.

Xiąże grecki *Kantakuzeno* przybył z *Drezna* do *Lipska.*

Listy kupieckie z *Manchester* donoszą o nadzwyczayney czynności tamecznych warstatów rękodzielniczych Wszyscy rzemieślnicy mają dosyć roboty, i nie widać już śladu rozruchów w tém ludném mieście Zamówiono do Ameryki tyle towarów, iż rękodzielnicy poczytują za małą rzecz odbyt wyrobow swoich na stałym lądzie Europy, a szczególniey w Niemczech.

Król Jmść wirtemberski zwołał seym swojego kraju na dzień 1 grudnia r. b.

Donoszą z *Hamburga* pod d. 8 listopada: odebrane tu listy z *Lisbony* pod d. 20 z. m. zawierają, iż Xiąże Rejent Brezylii, w skutku wiadomego spadnienia z konia, umarł. Ze zaś odebrane w *Londynie* listy z *Lisbony* pod d. 20 z. m. i gazety pod d. 1 b. m. nic o tém nie wspominają, powyższa więc wiadomość jest bardzo wątpliwa.

Brunswick dnia 3 listopada.
(*z teyże gazety*).

Miasto nasze ucieszyło się d. 29 z. m. przybyciem Xięcia *Karola*, który przyszedłsy do pełnoletności, rządy obeymuje, a we dwa dni potém ogłoszono patent, wydany d. 16 z. m. w *Windsor*, względem ukończenia opieki.

FRANCYA.

Paryż dnia 4 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Dziś spodziewamy się tu przybycia Xięcia *Reggio.* Hrabia *Bethizy*, jenerał porucznik, wrócił wczora od woyska w Hiszpanii, i złożył hołd uszanowania rodzinie królewskiey. W *Brest* wystawiono bramę tryumfalną dla woyska przybyłego z *Kadyxu.*

Wiadomość o oswobodzeniu Króla hiszpańskiego sprawiła niejakie rozruchy w *Marsylii.* Tłumy ludu chodziły przez kilka dni po ulicach, wydając okrzyki: *Niech żyje Król! Smierć liberalistom!* Naywiększy hałas był przed tak nazwaną kawiarnią amerykańską, lecz go woysko uśmierzyło.

P. *Villele* dał d. 30 z. m. wielki obiad, na którym byli wszyscy posłowie zagraniczni.

Czytamy w jednym z tuteyszych dzienników, iż podług zawrzeć się mającey umowy woyskowey z Hiszpanią, od 1 listopada ustanie wypłata rządowi hiszpańskiemu, wynosząca miesięcznie 1,200 000 fr., oraz wypłata żołdu woysku hiszpańskiemu, a 40,000 woyska francuzkiego pozostanie w Hiszpanii któremu Francya według stopy pokoju płacić będzie, a Hiszpania dostarczać ma żywności, kwater, i innych potrzeb.

Po kapitulacyi *Barcellony*, *Mina* i *Rotten*, musieli się cofnąć z półkiem *Soria* do cytadelli; gdyż milicye, rozgniewane kapitulacyą, zbuntowały się.

Drugi sąd woyskowy wschodnich Pireneów, odprawił d. 24 października pierwsze posiedzenie w *Perpignan.* Wprowadzono byłego oficera *Carrel* z *Rouen*, oskarżonego o użycie oręża przeciw oyczyźnie. Rzeczony sąd uznał się niewłaściwym do wyrokowania w tey sprawie.

W *Perpignan* jest uwięzionych 91 zbiegłych francuzów, a między nimi 10 oficerów.

Słychać o utworzeniu wydziału osadniczego pod przewodnictwem P. *Lainé* Pracować będzie z deputowanymi izb handlowych, i przyymować ich zdania o rozmaitych przedmiotach. Mówią także o uznaniu niepodległości wyspy *St. Domingo*, i zawarciu z nią traktatu handlowego, oraz układu względem wynagrodzenia dawnieyszym właścicielom plantacyy. Rzeczony wydział ma się także zająć przyszłemi naszemi stosunkami handlowemi z Hiszpanią i osadami jey w Ameryce.

Rada oświecenia publicznego postanowiła, aby w teraźnieyszym roku szkolnym, profesor *Royer Callard*, nie dawał nauki filozofii, a profesor *Guizot*, historyi.

Z powodu zasług zmarłego *Delambre*, Król Jmć wyznaczył 1500 fr. dożywotniey pensyi wdowie jego.

Dnia 6. Urządzenie królewskie z d. 5 b. m. nakazuje, aby jeneralni prokuratorowie, prokuratorowie i sędziowie pokoju sami, lub przez zastępców swoich, czynili co miesiąc ścisłą rewizyą, kontrollę i weryfikacyą czynności, expedycyy i rachunkow rozmaitych sądow, dla uniknienia wszelkiey nieregularności i zaradzenia nadużyciom. Jeneralni prokuratorowie, otrzymawszy sporządzony w tey mierze protokuł, zdadzą wkrótkości co miesiąc sprawę ministrowi sprawiedliwości.

Niektóre dzienniki, pisze *Monitor*, donosząc o mianowaniu P. *Orsolini*, dostawcą marmuru dla rządu, dały powod do mniemania, iż zaniechano zamiaru używania marmaru ze wschodnich Pireneów. Widzimy potrzebę objaśnić tę wątpliwość, jaką mógł sprawić układ, zawarty z P. *Orsolini.* Kompania *Lafond de Villiers*, pod szczególną opieką rządu, ma ciągle polecone sobie dobywanie marmuru we wschodnich Pireneach, które zapewne wkrótce nie tylko wystarczą do robot rzeźbiarzy krajowych, lecz nawet otworzą nowy odbyt dla handlu francuzkiego. Tylko przez czas wielkich przysposobień do tego przedsięwzięcia, P. *Orsolini* dostarczać ma rządowi marmuru kanaryyskiego, aby roboty artystow naszych nie były wstrzymane.

Jenerał hiszpański *Mandez Vigo*, który dowodził w *Korunnie*, będzie zaprowadzony do *Bordeaux*, gdzie ma zostawać pod dozorem.

Dnia 7. Wczora odebrano tu przez telegraf z *Bajonny*, następującą wiadomość od marszałka *Lauriston* do prezesa rady ministrów, datowaną z *Lerydy* d. 31 października: „Dziś o godzinie 11 zrana woysko francuzkie i hiszpańskie, wszedłszy do *Lerydy*, zajęło miasto i warownie. Osada wynosiła 5 100 ludzi. Zołnierzy liniowych posłano do różnych stanowisk w Katalonii, Arragonii i Walencyi, a milicye rozbrojono, i za pasportami do domu puszczono Wszystko odbyło się w naypięknieyszym porządku; spokoyność ani na chwilę nie była przerwaną.“

Król Jmć przyjął prośbę P. *Perceval*, o uwolnienie go od urzędu jeneralnego intendanta administracyi wojenney, a Vice hrabiego *de Caux*, radcę stanu i jenerała porucznika, mianował jeneralnym dyrektorem teyże administracyi.

Bajonna dnia 25 października.
(*z teyże gazety*)

Słychać, iż zaraz po przybyciu Króla hiszpańskiego do portu *Santa Maria*, oddano mu list Monarchy naszego, wystawujący przyzwoitość połączenia umiarkowania i łaskawości ze stałością.

Woysko nasze pracuje około naprawy szańców *Pampeluny*, *St. Sebastian* i *Santony.*

Riego i jego towarzysze siedzą osobno w więzieniu w *Madrycie*, i są łańcuhami przykuci do muru.

800 jeńców hiszpańskich, prowadzonych do Francyi, odebrało rozkaz zatrzymania się na granicy. Mają bydź podzieleni na 3 klassy: do pierwszey należą zapaleni konstytucyoniści i tacy mają iść daley; do drugiey zaś umiarkowani konstytucyoniści, którzy będą zostawać pod dozorem w Hiszpanii; do trzeciey nakoniec obłąkani młodzieńcy, którzy wrócą do domu.

DODATEK.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 137.

Wilno dnia 14 Listopada v. s. 1823 Roku.

HISZPANIJA.

Madryt dnia 28 października.
(z Gazety Warszawskiey).

Słychać, iż rada mieyska tuteysza ofiarować ma Xięciu *Angouleme* pałasz honorowy, wartości 75,000 franków, a w czasie pobytu jego da wielką ucztę, bal i inne zabawy. Wezwano wszystkie korporacye aby się przyłożyły do uświetnienia wjazdu Królewstwa Jchmość; jedna z nich tylko wymówiła się brakiem pieniędzy. Wydatek ten ma wynosić milion realów.

Monarcha nasz wydał w *Ecija* postanowienie, oświadczając, iż wyda urządzenie, częścią dla nagrodzenia poddanym swoim, w miarę ich sprawowania się podczas rewolucyi, częścią dla przebaczenia z zapomnieniem tego, co się stało, a dla ukarania herstów, niegodnych jego łaski. Lecz postanowienia w tey mierze wymagają dóyrzałey uwagi, i wyda je w *Madrycie*, otoczony światłymi radcami swymi. Wola Monarchy ma bydź stosowną do wrodzoney jego łaskawości, spokoyności narodu, bezpieczeństwa tronu, i względów dla dostoynych swoich sprzymierzeńców.

Minister sekretarz stanu udzielił prezesowi rady królewskiey następujące postanowienie rejencyi wydane d. 22 września:

„Zepsucie obyczajów, pochodzące z rozwiozłości podczas nieszczęsnego rządu konstytucyynego, zwróciło na siebie szczególnieyszą uwagę Rejencyi królestwa, która, powodowana chęcią powściągnienia smutnych postępów tego złego, i zapobieżenia nowemu nieszczęściu, mogącemu wyniknąć z nierostropney obojętności, postanowiła ponowić okolnik z d 22 lutego, w którym Król, Pan nasz, którego niech Bóg zachowa, z wielką stałością użył środków, jakich podobne zdrożności wymagały. Osnowa tego okolnika jest następująca: „Wolą jest Króla, aby Rada starała się pohamować publiczne zgorszenia i zbrodnie, jakie z dobrowolnych rozwodów małżeńskich i rozwiozłego życia małżonków, z publicznego zakazanego obcowania osób wolnych, i z niezachowywania świąt kościelnych pochodzą. Toż samo stosuje się do mów nieprzyzwoitych, znieważania sług kościoła, używania wyrazów ich obrażających, i nieprzyzwoitego sprawowania się w świątyniach modlitw. Zaleca oraz Król Jmć sędziom, aby podług przepisów prawa dzielnie wśpierali duchownych w ich pracach, tak co się tycze obyczajów, jako też zniszczenia publicznego zgorszenia."

Posłano ztąd do *Sewilli* kilka pojazdów do podróży Królestwa Jchmość. Wszystkie pojazdy dworskie, które Monarcha wyjeżdżając z *Sewilli* do *Kadyxu* zostawić musiał, *Lopez Bannos* kazał spalić lub innym sposobem zniszczyć.

Słychać o uwięzieniu *Ballasterosa*, który nie mógł zbuntować woyska swego, bo je wcześnie rozbrojono.

Jenerał *Riego* stawiony dziś był przed drugim trybunałem alkadów. W obwinieniu złożonem przeciwko niemu, jest oskarżony o zdradę kraju, gdyż pojedyncze wyliczenia jego przestępstw, wstrzymałoby pożądany, prędki bieg jego sprawy, i ostateczny w niey wyrok. Dodano w temże obwinieniu, iż cały lud hiszpański domaga się zemsty za wszelkie sprośne czyny i zbrodnie popełnione w ciągu rewolucyi, i że *Riego*, jako jeden z nayważnieyszych rewolucyonistów, i główny sprawca nieszczęść Hiszpanii, karę ponieść powinien: „Wspomniony *Riego*, (tak brzmi dalsze oskarżenie) użył nikczemności żołnierzy, przeznaczonych do przywrócenia pokoju w Ameryce; nie pomny na swoję powinność, ogłosił konstytucyą, nie pochodzącą z władzy Monarchy; konstytucyą, która znosząc prawo Monarchii, stała się podstawą rządu anarchicznego i zniszczyła główne prawa narodowe, oraz zwyczaje, obyczaje i religią ludu; wycisnął sprawiedliwemu i wspaniałemu Królowi łzy z oczu nad nieszczęściem Hiszpanii; zdeptał nayświętsze obowiązki; złamał przysięgę wykonaną swojemu Panu: przymusił lud na czele niekarnego woyska do zdrady i uczestnictwa z nim złamania przysięgi. Postrącał prawe władze, a na ich mieysců osadził buntowników; kazał się nazwać bohatyrem *de las Cabezas*; przymusił nareszcie Króla do uznania konstytucyi, tego nienawistnego źródła tylu nieszczęść Hiszpanii. Odtąd nie przestał bydź zgorszeniem dla całego półwyspu: ogłaszał bunty po placach publicznych, nadawał władzę do pełnienia zbrodni, znieważył świętą osobę Królewską i obchodził uroczyście tryumf systematu konstytucyynego."

ANGLIA.

Londyn dnia 30 października.
(z Gazety Warszawskiey.)

Admirał *Cochrane* przybył d. 28 b. m. na brygu *Patridge* do *Liverpool*.

Od czasu wyjazdu Króla *Ferdynanda* z *Kadyxu* przybywa wiele konstytucyonistów do Gibraltaru. Między innymi przybyli *Argueles*, *Saapedra* i *Galiano*, oraz jenerałowie *Valdez* i *Alava*. Dway ostatni, tudzież *Quiroga*, mieli bydź z rozkazu Króla *Ferdynanda* uwięzionymi; lecz wcześnie dowiedziawszy się o tém uciekli.

Listy z *Paryża* donoszą o nowey pożyczce, 100 milionów franków dla Hiszpanii, za zaręczeniem rządu francuzkiego. Dawne papiery skarbowe hiszpańskie mają bydź w niey po części przyjęte.

Dnia 12 b. m. obchodzono w *Lisbonie* urodziny Xięcia Rejenta Brezylii. Stany portugalskie skassowały tę uroczystość; lecz ją Monarcha z miłości ku synowi swemu przywrócił.

Anglicy bawiący w *Rzymie* żałują, iż Kardynał *Consalvi* został uwolniony od urzędu sekretarza stanu. był bowiem wielkim przyjacielem naszego narodu.

Londyn dnia 1 listopada.
(z teyże gazety.)

Wczoraysza gazeta ministeryalna *Goniec* twierdzi, iż wszystkie polityczne zapytania, względem dawnieyszych osad Hiszpańskich w Ameryce, miały bydź ułatwione na osobnym kongresie, a przynaymniey Francya uczyniła taką propozycyą rządowi naszemu, który jey nie przyjął. Nie można wiedzieć (pisze wspomniona gazeta) czyli to odmówienie zmieni plan początkowy. Ministrowie nasi niezboczą zapewne z drogi, jaką dotąd postępowali, i zwrócą uwagę swoję na przedmioty, które są bardzo ważne dla handlu angielskiego.

Siłę naszą morską powiększa rząd 3000 maytków. Wiadomo, iż od niejakiego czasu pospieszają z uzbrojeniem okrętów i fregat. Jedna z gazet tuteyszych cieszy się, iż ministrowie teraz przynaymniey czynią przysposobienia do postawienia kraju w takim stanie, aby w potrzebnym razie mógł bronić się na właściwym sobie żywiole. Gazeta ministeryalna *Goniec* uznaje to zdanie za mylne, i wyraża, iż na przyszłém posiedzeniu parlamentu ma bydź podany wniosek o powiększenie siły morskiey 3000 maytków, a to jedynie z powodu spodziewanego rozszerzenia handlu w Ameryce południowey, i ostatnich wypadków na wyspie *Demerary*.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

3. Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżey w tabelli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tuteyszey Gubernii położone, oraz w mieście Poniewieżu traktyer i młyn, niemniey Skarbowe własności Wiłkomirskiego Powiatu w Łabonarskiey puszczy leżące, jak o tem w tabelli wyraża się, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacyą następnego 1824 roku miesiąca februaryi 12, 14 i 16 w arendowną possessyą, jedne które zupełnie zawakowały na lat 12, drugie zaś, które już w takowey possessyi i na innych prawach zostawały, lecz za nieakuratną opłatę przez posessorów do Skarbu należnego dochodu, od nich są odebrane, do ukonczenia lat zakreślonych tym nieakuratnym posessorom, o których przy targach objawiono będzie. Przy tém Izba Skarbowa, zapewniając, że wszystkie majątki jakie zalicytowane zostaną, postąpią w possessyą od 12 apryla rzeczonego 1824 roku; wzywa mających zamiar licytowania takowych majątków, a żeby raczyli przybydź na pomienione termina do wyż pomienioney Izby, lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentow z ewikcyami odpowiedniemi dwóletniey intracie, jaka z ostateczney licytacyi wypadnie, nie mniey ze świadectwami Sądu Gł. 2go Departamentu o swobodności majątków lub kamienic w ewikcyą oddających się upewniającemi. Roku 1823 9bra 3 dnia.

Sowietnik Kołkowski.
Za Naczelnika Stoła Justyn Zdzitowiecki.

Nr.	Nazwika majątkow w Powiatach.	Stan majątkow wedle inwentarzów i dochod zonych. Folwarkow.	Miasteczek.	Wsiów i Zaściankow.	Liczba różnego działu dymów.	Dusz męzkiey płci po rewizyi 1816 r.	Lustracyyny dochod. Srebrem Rub.	Kop.	Ceny zaktóre były już licytowane. Assygnac. Rub.	Kop.
	Majątki wakujące.									
	Wileńskim.									
1	Matakemie Milaniszki	—	—	—	4	4	84	45	—	—
	Oszmiańskim.									
2	Nerowka dzierżawa	—	—	—	1	—	60	—	—	—
3	Krawcowszczyzna	—	—	—	—	—	35	90	—	—
4	Kerwele dzierżawa	1	—	—	—	—	68	40	—	—
	Brasławskim.									
5	Bernatowskiego część starostwa	1	—	4	11	5	408	15	—	—
6	Pluskoje starostwo	1	—	—	21	31	232	80	—	—
7	Bernatyszki folwark	1	—	2	5	11	61	50	—	—
8	Brynkliszki folwark	1	—	1	5	4	113	—	—	—
9	Klucz Sołoki i Ezerosy	—	—	—	291	1037	11455	95	—	—
	Rosieńskim.									
10	Juryzdyka w Rosienach po Zukowskiey.	—	—	—	—	—	9	—	70	—
11	Dulki dzierżawa	—	—	1	8	15	78	14	360	—
	Telszewskim.									
12	Szledskoje starostwo.	1	—	—	6	10	199	59	—	—
	Kowieńskim.									
13	Krużonce dzierżawa	1	—	—	15	7	333	10	—	—
14	Klucz Birsztany lub część starostwa Prenskiego	1	—	23	120	416	1767	$26\frac{1}{4}$	—	—
	Majątki odebrane od byłych possesorow za niewypełnienie przyjętych imi na urządzenia dóbr skarbowych prawideł.								Srebrem	
	Brasławskim.									
15	Sutorowicze starostwo	1	—	1	6	8	81	—	200	—
16	Miłasze starostwo	1	—	—	13	38	278	40	425	—
	Oszmiańskim.									
17	Czotyrki dzierżawa	—	—	1	6	19	182	25	188	—
	Wiłkomierskim.									
18	Pomuszskie starostwo	1	—	—	45	95	1042	$7\frac{1}{2}$	1808	—
	Kowieńskim.									
19	Powerzchnie starostwo	2	—	5	51	93	1173	$64\frac{1}{4}$	1825	—
	Telszewskim.									
20	Wideyki dzierżawa	—	—	1	7	9	173	96	260	—
21	Poiznie dzierżawa	1	—	1	2	—	162	30	166	—
	Oprócz tego oddają się jeszcze w 12stoletnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacyi będzie objawione.									
	Upitskim.									
	Traktyer i młyn	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	i Wiłkomierskim.									
	W Łabanarskiey puszczy 13 włościańskich pustych dymow z gruntami i łąkami, 2 karczmy, 16 jezior, z dalszymi obszerami ziemi.	—	—	—	—	—	448	35	—	—

Sowietnik Kołkowski.
Za Naczelnika Stoła J. Zdzitowiecki.

2. Od Białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału ogłasza się, iż w nim na osnowie zalecenia P. Ministra Skarbu, odbywać się będą publiczne targi, na oddanie w 12stoletnią arendowną dzierżawę, od 1go junii następującego 1824 r., niżey wyszczególnione skarbowe zawakowane majątki, w Białostockim Obwodzie położone.

Nazwizko Powiatow, Amtow, Folwarkow i Kolonii.	Liczba dusz płci męzkiey włościan do majątkow należących.	Ile z tych majątkow, podług pruskich anszlagow i kontraktow, za wyłączeniem niektórych z 1812 r. do teraźnieyszego czasu bytych średnich stanowi do karbu rocznego dochodu.		Jaki z tych majątków był roczny dochod, podług targow i ostatnich kontraktow, za teraznieyszego Rządu zawartych.		W jakich terminach targi odbywać się będą.
		Srebrem				
		Rubli	Kop	Rubli	Kop	
Sokolskiego powiatu.						
Nowowolskiego amtu.						
Folwarki: Nowowola z awulsem Majewo, Reszkowoe, Nowinka i kolonia Grochowszczyzna . .	720	3,600	$67\frac{3}{4}$	3,590	—	Pierwszy 22go, drugi 31go januaryi, a trzeci ostateczny 5go februaryi 1824 roku.
Folwark Zwierżany	39	183	60	425	—	
Donatarya Nierosna	4	9	20	9	20	
Oprócz tego dzierżawca donataryi Nierosney płaci do amtu rub. 10 kop. 80 srebr.						
Sokolskiego amtu.						
Folwark Wroczenszczyzna . . .	48	51	$1\frac{1}{2}$	135	—	
Słoykowskiego amtu.						
Folwark Dubowo	250	981	$91\frac{3}{4}$	2,261	50	
Dubnickiego amtu.						
Folwark Kuznica Stołowa	113	1,087	$72\frac{1}{2}$	955	—	
Chodorowskiego amtu.						
Folwarki: Kumiała i Chodorowka . .	894	5,903	$74\frac{1}{4}$	8.560	—	
Folwark Połonin	891	4,136	$29\frac{1}{2}$	5,340	—	
Białostockiego powiatu.						
Surażskiego amtu.						
Folwarki: Zawyki, Baranki i Tryczowka . .	788	5,311	$76\frac{3}{4}$	6,440	—	
Oprócz tego z folwarku Zawyk corocznie płaci się Surażskiemu kościołowi za zbożową dziesięcinę po 72 rub. $45\frac{1}{4}$ kop.						
Folwark Uhowo	222	1,267	$42\frac{3}{4}$	1,325	—	
Bielskiego powiatu.						
Klenickiego amtu.						
Folwarki: Kleniki, Raczki i Lada z czynszowemi wsiami bielskiego leśnictwa	4841	19,586	$42\frac{1}{2}$	19,000	—	
Bielskiego powiatu.						
Bielskiego amtu.						
Folwark Pohreby	55	408	$71\frac{1}{2}$	425	—	Pierwszy 31go januaryi, drugi 5go a trzeci i ostateczny 13go februaryi 1824 roku.
Folwark Grabowiec pod Bielskiem . .	141	954	$24\frac{1}{2}$	964	—	
Oprócz tego z folwarku Grabowca płaci się za zbożową dziesięcinę Bielskiemu kościołowi po 32 rub. $87\frac{1}{2}$ kop. srebr.						
Folwarki: Gołowiesk, Użyki i woytowstwa Bielsk i Piliki	1499	8,125	$25\frac{1}{2}$	11,205	—	
Oprócz tego z folwarkow Gołowieska i Użyk, płaci się bielskiemu kościołowi za zbożową dziesięcinę co rok po 135 rub. $99\frac{1}{2}$ kop. sreb.						
Stołowackiego amtu.						
Woytowstwo Pietycze	bez włościan.	8	55	12	—	
Brańskiego amtu.						
Folwarki: Kiersnowiek, Buynowo i Malesze	1,372	6,870	$46\frac{1}{2}$	7,220	—	
Oprócz tego z folwarku Buynowo płaci się do brańskiego szpitala annuaty 21 rub. 30 kop a z folwarku Kiersnowka daje się brańskiemu kościołowi dziesięcina snopowa.						
Folwark Załuskie	31	237	55	515	—	
Woytowstwo Chojewo	bez włościan.	49	$30\frac{1}{2}$	49	$30\frac{1}{2}$	
Sokolskiego powiatu.						
Janowskiego amtu.						
Folwark Janowo z czynszowemi kluczami Kuplisk i Czerliona nazywającemi się . . .	2,648	13,941	$55\frac{1}{2}$	14,145	—	
Folwark Białystoczek	21	164	$37\frac{3}{4}$	175	—	
Kolonia Karczmisko	41	43	20	280	—	
Drohiczyńskiego powiatu.						
Mielnickiego amtu.						
Folwark Drohiczyn z woytowstwami Wolką i Rogowką i folwarkiem Klukowo	260	1,510	$1\frac{3}{4}$	1,010	$1\frac{3}{4}$	
Folwarki: Drohiczyn Benedyktyński i Sitki .	44	407	$2\frac{3}{4}$	711	—	

A zatem życzący wziąć w arendowną dzierżawę, ktorykolwiek z tych majątków albo kilka, zechcą przybywać z dostatecznemi kaucyami, odpowiadającemi dwórocznemu średniemu z każdego majątku dochodowi, do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału dla targow na wyżey oznaczodzie rminy, na jakich zaś warunkach takowe majątki oddają się w dzierżawę, o tém objawiono będą życzącym po przybyciu do Obwodowego Rządu. Obwodowy Kaznaczey Łachowicz.

o Zbiegach.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza, iż się wzięty w tuteyszey gubernii w zawileyskim powiecie bez paszportu Leontij Dubiński powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 40, rodem z Królewstwa Polskiego, łomżyckiego obwodu ze wsi Brzeznicy, obywatela Mleczka, dla nieokazania do potwierdzenia tego naymnieyszych dowodow; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 15 junii 1823 wydaney, uznany włoczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany d. 7 julii 1823 r., podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włoczęgi, albo gromada, do którey on należy. Przymioty pomienionego włoczęgi: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, białey, włosow na głowie ciemnych kędzierawych, na brodzie i wąsach światłorusych, oczu błękitnych, nosa miernego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w tuteyszey gubernii w wileńskim powiecie bez paszportu Mateusz bez nazwiska, powiadający na examinie, że mieysca urodzenia, stanu swego i do kogo należy niepamięta, i że od małoletności przebywał po różnych mieyscach, i dla tego w rewizyi nigdzie niezapisał się; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 15 junii 1823 roku wydaney, uznany włoczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany dnia 7 julii; podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włoczęgi, albo gromada, do którey on należy. Przymioty pomienionego włoczęgi: wzrostu 2 arsz. 6¾ wiersz., twarzy podługowatey, pstrey, włosow na głowie i wąsach światłorusych, brodę goli, oczu światło-szarych nosa wielkiego. Dnia 3 9bra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3 Sąd czasowy Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w sprawie JWW. Józefa, Antoniego, Ludwika i Michała Syruciow konkursowey za apellacyą wprowadzoney w idącym roku 1823 dnia 25 czerwca dekret ustanowił, i z onego co do wykonania przysiąg wskazanych, termin przez Kuryera Litewskiego obwieścił; lecz kiedy w upływie czasu dozwolonego stronom o przysiężenia, na tych ktorzy nie przysięgli, Antoni Syruć wniosł żądanie, o zapisanie amissyi, wtenczas Sąd ninieyszy z dnia 9 października nastałą rezolucyą, termin dla wykonania przysiąg stronom niestawającym przed sobą sądem, dwómiesięczny przedłużając po raz ostatni; jeżeliby w tym czasie nie oprzysięgli dekretu, że amissya rozciągnioną zostanie zastrzegł i po zeyściu dwóch miesięcy, o zapisanie teyże amissyi, wolność dopomnienia się Antoniemu Syruciowi zachował. O czem trzykrotnie dla wiadomości stronom przez Kuryera Litewskiego awizuje. Józef Biegański Asessor Sądu Głów. Regent Jan Łazowski.

2. Od Litewskiego Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu wzywają się sukcessorowie zmarłey kobiéty Alexandry Iwanowey córki po nazwisku Czerwiszewey, która zostawała tu w Grodnie przy poruczniku grodzieńskiego garnizonowego batalionu, już zmarłym Grocholskim, jeśliby się gdzie takowi okazali, aby przybywali do tuteyszego Rządu z prawnemi dowodami, dla odebrania pieniędzy wziętych ze sprzedaney jey ruchomości, od dnia wydrukowania tego w gazetach, w ciągu jednego roku. Dnia 1 nowembra 1823 r. Za Sekretarza Protokulista Dobrowolski.

Wezwanie.

Ponieważ przez JP. Andrzeja Krupskiego, u niżey podpisanego, mieszkającego w Wilnie w domie W. Lachowiczowey pod N. 198, na Wielkiey Ulicy położonym, są zostawione Dekreta wywodowe familijow następnych jako to: Dekreta pargaminowe Ingielewiczow pod datą r. 1820, augusta 31 d., Kurowskich 1820 augusta 6, Kortow 1820 julii 6, Januszkiewiczow 1820 augusta 28, Milewskich 1799 marca 8, Juchniewiczow 1820 augusta 7, tudzież Dekreta papierowe Jundziłow 1820 augusta 23, Gudowiczow 1820 augusta 21, Misiurow 1819 xbra 19, Słowoczyńskich 1798 marca 10, z dołączeniem familii 1820 maja 18, Połąskich 1819 7bra 17, Szolkowskich 1819 xbra 19, Urbanowiczow 1799 januaryi 7 z dołączeniem, Rusieckich 1800 czerwca 20. Przeto o zastawie takowych dekretow zawiadamiam, i upraszam do kogo one przynależą zgłosić się osobiście do mnie. Ignacy Piasecki.

Że takowe zawiadomienie w Kuryerze Lit. do gazet może bydź umieszczonym świadczę. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

Cofnienie plenipotencyi.

2 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Radomyślskiego. Roku 1823 miesiąca wrzesnia 4 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Radomyslskiego i przedemną Andrzejem Bieleckim Regentem przysięgłym Akt tychże, stawając osobiście JW. Teodor Hrabia Pociey Oboźnic Wielkiego Xięstwa Litewskiego takową w Aktach Ziemskich Radomyslskich zamieszcza pilność. W roku zeszłym 1822 stawający poruczając swe prawne, ekonomiczne, słowem ogólne interessa, tak w Imperium Rossyyskiem jak i Królewstwie Polskiem W. Stanisławowi Bielińskiemu Regentowi Subseliow Wileńskich, do tych i specyalną temuż plenipotencyą wydał, gdy zaś w tém czasie nieznayduje potrzeby mienia specyalnego plenipotenta, dla tego tém pismem W. Stanisława Bielińskiego od interessow swoich uwalnia i usuwa: a nadto plenipotencyą specyalną w roku 1822 temuż wydaną, oraz substytucyyne z mocy teyże nastąpione kassuje, niszczy i za żadne ogłasza. Teodor Hrabia Pociey. Z których xiąg i ten wypis pod pieczęcią Ziemską Powiatu Radomyslskiego jest wydany. Pisany w Mieście JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Radomyslu.

Zgodno z Aktami świadczę Andrzey Bielecki Regent Ziem. Ptu Rudom.

Czytałem Karol Rożański.

Wolno drukować Pisarz Sobotkiewicz.

Sędzia Ziem. Radom. Paweł Zaleski.

---

3 W Wilnie w Domie Römera na Sawicz ulicy pod N. 90 i 91, znayduje się do przedania nowy Billard, życzący nabyć może się zgłosić do murgrabiego tego domu.

Przedaż towarow skonfiskowanych.

3 W Wileńskiey Tamożni w dniach; 12, 16 i 22 teraźnieyszego 9bra będą się przedawać z publicznego targu skonfiskowane 71 sztuk i 1 pólsztuczek prostego płótna, miarą 2252 arszyny, i jedna powózka, na którey były wiezione.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 137.

Wilno dnia 14 Listopada roku 1823 v. s.

P o z e w.

Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc.

JJWW. Przewielebnym, Wielebnym, WW. JJ. Panom i Starozak. pretensorom i Debitorom, skutkiem Remissy Sądu Głów. Departamentu 2go Wileńskiego 1820 roku mca 9bra 26 dnia zaszłey, i dekretu Magistratu Wileńskiego w r. 1822 mca junii 23 d. zapadłego do jednoczasowey rozprawy powdłującym się, Edyktalny Pozew na Sąd Inekwitacyyny magistratu wileńskiego, z cytacyi JPP. Jakuba i Anny Hanow małżonków b. Radnych M. Wilna, w referencyi do uprzednich żałob i wszelkich dowodow przez sprawę okazać się mających, wynasza się mianowicie o to: powodem czynionych nadstarczanych wyobrażeń, przez obżałowaną Sielicką, jakoby o nieodpowiedzialności funduszow żałcych delatorow, Sąd Głów. Depar. 2go wileńskiego, odmówiwszy żądaney przez obżałną Sielicką taxy i exdywizyi majątku Hanow, Magistratowi przez Sąd inekwitacyyny satysfakcyą czynić zdeterminował, ile przedwcześnie żadne przekonanie nie nastąpiło o przewyższeniu długow, majątek żałcych obciążać mogących. a Sąd Magistratu Wileńskiego w pierwszym rozbiorze sprawy do siebie wprowadzoney, równie ze zbiegu kredytorow nieznaydując pewności, iżby majątek nie był odpowiednim, do przekonania się azali będzie potrzebna exdywizya, przez wyrok swóy nakazał z będącemi na possessyi tradycyyney wyexpedyować akta inkwizycyi, kalkulacyi a z zastawnikami weryfikacyi: a dla wykazania tak massy funduszu na debitach, jako też pretensyi przez wierzycieli jawić się mogących wyświecenia, przez edyktalny zapozew wszystkich pretensorów i debitorów powołać; skutkiem czego żałcy dltres, naprzód pretensorow pozywają w takim porządku: obżałna Teressa Sielicka, pod assystencyą opieki działająca, za summę sobie dekretem oczywistym w roku 1818 mca 7bra 16 dnia w Magistracie przysądzoną, rozciągając tradycyą w roku 1819 mca junii 17 dnia, nie podług myśli dekretu, przez zajęcie i opieczętowanie ruchomego majątku, a nawet wstrzymanie professyi, stawszy się licznych strat, na czer. zł. 500 więcey poniesionych, następnie przez Urzędowe podanie w roku 1820 mca 7bra 6 dnia, na dekret otrzymany, większą część domu znaczną intratę niosącego, objęłaś, i intraty z onego na rzecz obżałney były do Policyi wnaszane, z jakowych i obliczać się była powinna w myśl dekretu ostatecznego, a z utraty do jakowych poniesienia stała się przyczyną, w jednoczasowey rozprawie odpowiadać; od czego obżałna na aktach ad instantiam sui wyprowadzonych, z odstąpieniem od myśli dekretu, unikając przez urząd aktu expedyjujący uwolnioną zostałaś; obżałny Wołk b. Prezydent Graniczny, po X. Wołczackim sukcessyą objąwszy, stałeś się pretenssorem cz. zł. 1000 tylko procentować się powinnych. Pomimo to wszakże intraty z domu zabierać przedsięwziąłeś. Lubo sam obżałny z żałł. deltrem rubli srebrnych 266 gr. 20 za srebro zawiniasz, w czasie zaś wybierania intrat z domu, zostawując ony bez opatrzenia do znacznych strat i wydatków z przyczyny dezolacyi stał się powodem, obżałna Jaroszewska wytrzymawszy za dekretem summę sobie przysądzoną, przeboru przez akta probującego się powracać nie chcesz, i wydatki już dekretem miała sobie zasądzone, za jakowe razem z kapitałem przez tradycyą uzyskałaś, dopiero na aktach wnow niewolnie przeciwko ustawom Dobrego porządku, i Ukazowi rządzącego Senatu w roku 1822 o spełnieniu bezpłatnym tradycyow jakby na tradującego i dalszych o wydatki poniesione dopominasz się, w celu przeboru zatarcia. Obżałni zaś dalsi pretensorowie, jako to: Kanonik Szatyński, Arcy bractwo Rożańca ś., Sowietnik Kukiewicz, Staszewscy i dalsi bydź mogący, w stosunkach swych winni jesteście złożyć dowody, i przebor procentow w czasie Ukazem 1816 roku maja 11 dnia ogłoszonym niedozwolonych powrócić. Powtóre wykazując odpowiedź funduszow w tymże samym przyyściu żałcy dltres adcytują i debitorow swych do opłacenia należnościow przez nich tak za inskrypcyami, dekretami, rachunkami, i gotowemi zawiniających, to jest: obżałnych Czyża Sambel. o r. sr. 150, Proszyńskiego Szambel. o r. sr. 75, Felixa Brzozowskiego o r. sr. 60, Mikołaja Szella o r. sr. 42, Byłego Vice-gubernatora Bahohewuta o r. sr. 313, Gierzyńskiego o r. sr. 18, Marcina Pohowskiego o r. sr. 30, Professora Kadego i sukcessorow o r. sr. 19, Antoniego Kostrowickiego o r. sr. 12, Assessora Dowgiały o r. sr. 16 k. 50, Jakóba Paszkiewicza o r. sr. 3, Sekretarza Malewicza o r. sr. 100, Sowietnika Moszczyńskiego o r. sr. 37, Sztackiego Sowietnika Machwica o r. sr. 19, Damma o r. sr. 18, Jubilera Gierytza o r. sr. 45, Pisarza Drzewickiego o r. sr. 37, Strabczego b. Chilewskiego o r. sr. 33½, Szeffa Zakrżewskiego o r. sr. 9, Rykmana z Pocztamtu o r. sr. 5, Osiecimskiego o r. sr. 6, Jana Michałowskiego o r. sr. 36, Antoniego Sarboni o r. sr. 12, Mauzera sukcessorow o r. sr. 245 kop. 90, Jana Tomkiewicza o r. sr. 9, Brzozowskiego sukcessorów o r. 20 gr. 50, Glassona o r. sr. 63½, za Kapitana Sierucia Reysa Bur. Kowieńskiego o r. sr. 427 k. 81, sukcessorow Borkowskiego Siekierzyńskiego o r. sr. 300, Michała Zedlera doktora o r. sr. 105 k. 75, Burmistrza Zedlera o r. sr. 337 k. 20, Sawaniewskiego, Borkowskiego Bur., Marcina Slendzińskiego Radnego o zł. pol. 7059 gr. 3, sukcessorow Wolfa za dekretem o r. sr. 74, sukcessorow Skrzeczewskiego o r. sr. 74, sukcessorow Kuczyńskiego o r. sr. 74, sukcessorow Staszewskiego o r. sr. 74, sukcessorow Frohlanda o r. sr. 74, sukcessorów Lidesmana o r. sr. 74, których jako zawiniających z procentami do opłaty tak przez samych debitorow jako i ich sukcessorów powołując do Sądu przeznaczonego i prosi zakładając prośby następne: o spełnienie Remissy i dekretu Magistratu Wileńskiego ostatecznie zapadłego, o podniesienie rezolucyi Urzędu inkwizytorskiego, uwalniającego Sieli-

cką od aktow inkwizycyi i kalkulacyi, o nakazanie z tąż Sielicką tradycyyną possessorką aktow expedyowania, o sądzenie wszelkich szkod, strat na Sielickiey, Wołku i Jaroszewskiey, o detrunkatę procentów w czasie Ukazem wzbronionym pobieranych, i liczonych niewolnie nad Ukaz 1816 roku ogłoszony, o zasądzenie na pozwanych i sukcessorach summ kapitalnych z procentami od daty zawinień na wszelkim ich majątku z wolnym zajęciem onego, i na samych osobach, o przyjęcie dowodow wszelkich, o bliskość we wszystkim żałcym przyznanie, o zapisanie ammissyi na niestawających pretensorach, o expensa prawne tak na stawających jako i niestawających, i o co proszonym będzie.

Roku 1823 mca 8bra dnia 31 wozny świadczę, iż ten pozew edyktalny z instancyi JPP. Jakóba i Anny Hahnow małżonkow b. Radnych po wszystkie osoby tym pozwem zajęte dla wiadomości zaadcytowanych do gazet Kur. Lit. podałem, i o rozprawie w Sądzie Magistratu Wileń. oznaymiłem. Dat ut supra. Stanisław Parymonowski wozny ptu Wileń.

Roku 1823 mca 8bra 31 dnia, Przed aktami miasta Wilna stanąwszy osobiście woźny wyż wyrażony Stanisław Parymonowski takowy edyktalny Pozew officiose zeznał i że jest w aktach świadczę. Wincenty Zołkowski v. Reg. M. W.

Że takowy pozew edyktalny wolno w gaz. Kur. Lit. zamieścić zaświadczam. Wincenty Malinowski P. B. M. W.

---

3 Sąd Główny Drugiego Departamentu Guberniii Mińskiey po rozpatrzeniu trzech prośb ze strony WW. Józefy Gimbutowey, Michała Korkozowicza i Xiędza Symona Tracewskiego Prałata, w celu rychleyszego doprowadzenia do końca Exdywizyi majątku Witunicz dziedzictwu zeszłych Jana i Wincentego Chmielewskich przynależnego Gubernii Mińskiey w powiecie Borysowskim sytuowanego, na ostateczny termin zjazdu do tegoż majątku pod odpowiedzią własnych funduszow Urzędnikow na tęż Exdywizyą destinuowanych za narastające procenta i koszta przez kredytorow poniesione, dzień piętnasty Januaryi 1824 roku przeznaczył, i przez pooddzielnie wysłane Ukazy urzędnikow zawiadomił, o jakowym terminie, iżby nikt z kredytorow tak zeszłych Chmielewskich, jak równie zmarłego Felixa Tracewskiego niewiadowością składać się niemógł, owszem sub amissione rei stawali, ninieysza czyni się awizacya. Roku 1823 mca oktobra 27 dnia.

Zastępujący mieysce Sekretarza Tytularny Sowietnik Atanazy Reut.

Marcelli Hutorowicz Guberski Sekretarz.

---

3. Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowych pieniędzy 8553 rub 33½ kop. assygn. roztrwonionych przez Lewina Hilkowicza byłego kupca 1ey gildyi, oddano na przedaż z publicznych targow dwa drewniane domy tego Hilkowicza, położone w telszewskim powiecie w miasteczku Gorżdach, do kupienia których, chociaż wzywali się już życzący na pierwiey naznaczone terminy, lecz gdy nikt nieprzybył, a zatem dla przedaży naznaczono powtórne terminy: 1szy 13, 2gi 15 następującego decembra, a trzeci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które poźniey nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach z tym, aby życzący należeć do targow raczyli przybywać na te terminy do tego Rządu. Dnia 29 oktobra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

---

3 Włościanin móy dziedziczny rodem z miasteczka Słobodki czyli Konstantynowa, w parafii tegoż nazwiska w powiecie Zawileyskim położonego inwentarzami i skaskami zięty, Mateusz Wawrzyńca syn Karman, wieku lat 36, wzrostu miernego, twarzy pociągławey gładkiey, włosow na głowie ciemnych, oczu szarych, nosa podługowatego, mowiący dobrze po polsku lecz nieco kartawie i przez nos, mający prawą nogę od złamania w kłębie znacznie krótszą, i aby pochodzącą ztąd kulawość swoią ukrył, dla tego pod bótem teyże prawey nogi wysoki zawsze do 2 zgórą calow obsac noszący, wyuczony doskonale, z niemałym kosztem, rzemiosła slosarskiego i w części biksmacherskiego, mogący czytać na druku, i acz mniey zgrabnie podpisać się; dnia dziewiątego mca julii, teraźnieyszego 1823 roku pożyczywszy u brata swego rodzonego Kazimierza Karmana konia siwego, z przerzucającemi się na głowie i szyi centkami gorczycy, paszy 8ey na dziewiątą, do rubli srebrnych siedmnastu ceniącego się i kałamaszki łubem oszytey kutey, wziąwszy oraz z sobą płaszcz sukna szaraczkowego kramnego, z wielkim kołnierzem, używany: kapotę jedną szaraczkową a drugą granatową sukna takoż kramnego; czapkę sukienną ciemno zieloną z brylikiem skurzanym lakierowanym, i dalsze potrzebnieysze odzienie, tudzież własnych gotowych pieniędzy rubli srebrnych około 40 lub więcey; wyjechał do Wilna pod pozorem zakupienia dla siebie narzędzi slosarskich. Gdy zaś do tychczas do domu nie powrócił, i pomimo wszelkie czynione przezemnie sledzenie żadney powziąć nie można wiadomości dokąd z Wilna udał się i zbiegł: przez ninieysze zatem ogłoszenie do Gazety Kuryera Litewskiego podające się, upraszam, iż jeśliby kto pomienionego zbiega poymał, ażeby raczył dostawić do nayblizszey Ziemskiey lub mieyskiey policyi, dla przesłania do mnie do majętności moyey Straczy, w Gubernii Wileńskiey Powiecie Zawileyskim leżącey, na co łożony koszt zwrócić i za poniesioną fatygę wywdzięczyć się ręczam, i na dowod tego podpisuję się.

Daniel Tołłokoński Paszkiewicz bywszy Kommissarz Skarbu Polskiego.

Podaje się do powszechney wiadomości, iż w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 10 oktobra teraźnieyszego 1823 roku za N. 32,747 wyszłego, odbywać się będą w Izbie Skarbowey Litewsko-Grodzieńskiey na oddanie w arendę odkupu piteynego w mieście Brześciu Litewskim, targi w terminach pierwszym 6, drugim 26 miesiąca nowembra teraźnieyszego 1823 roku, a trzecim i ostatecznym za trzy miesiące od dnia ostatecznego umieszczenia w Sankt Petersburskich czy Moskiewskich wiadomościach. Ktoby więc życzył utrzymywać wyż wzmieniony odkup miasta Brześcia, zechce się jawić do Izby Skarbowey Grodzieńskiey na oznaczone termina do targow z odpowiednią prawną kaucyą. Oktobra 23 dnia 1823 roku. Radca Wincenty Styczyński.

Zastępca Sekretarza Józef Dobrzylewski.